

โมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุ

วิธีโมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุ (Age-Adjusted Effective Modulus Method)

วิธีโมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุ ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาการคืบ (Creep) ที่เกิดจากหน่วยแรงแปรเปลี่ยนไม่คงที่ สอดคล้องกับพฤติกรรมจริงของโครงสร้าง ซึ่งอาจมีน้ำหนักบรรทุกกระทำเป็นขั้นตอน นอกจากนี้ในโครงสร้างคอนกรีตอัดแรงยังมีการคลายแรงดึง รวมทั้งการเสื่อมลดแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรงซึ่งแปรตามเวลาตลอดช่วงอายุการใช้งาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปรับกระจายความเค้นและหน่วยแรงภายในบนพื้นที่หน้าตัดตลอดเวลา การวิเคราะห์โดยใช้ค่าโมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุคล้ายคลึงกับวิธีการโมดูลัสเทียบเท่า แต่มีการพิจารณาผลของหน่วยแรงกระทำที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาดังกล่าว และการวิเคราะห์โดยวิธีโมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุยังง่ายกว่าการวิเคราะห์โดยวิธีละเอียดมากอีกด้วย

พิจารณาหน่วยแรง $\sigma_c(t_0)$ กระทำกับชิ้นส่วนคอนกรีตที่เวลา t_0 (วัน) ความเค้นที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Instantaneous Strain) เนื่องจากหน่วยแรงที่กระทำนี้ เป็นไปตามกฎของฮุก (Hooke's Law) ดังนี้

$$\epsilon_{c1} = \frac{\sigma_c(t_0)}{E_c(t_0)} \quad (2.1)$$

เมื่อ ϵ_{c1} = ความเค้นที่เกิดขึ้นทันทีทันใด ที่เวลา t_0
 $E_c(t_0)$ = โมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ t_0

หากหน่วยแรง $\sigma_c(t_0)$ นี้ยังคงกระทำคงค้างกับคอนกรีตต่อไปจนถึงเวลา t โดยที่ขนาดของหน่วยแรงคงที่ จะทำให้เกิดความเค้นคืบ (Creep Strain) ซึ่งนิยามเขียนแทนด้วยค่าความเค้นคืบที่เกิดขึ้นทันทีทันใดคูณกับฟังก์ชันของเวลา ดังนี้

$$\varepsilon_{cc}(t) = \varepsilon_{c1} \cdot \phi(t, t_0) \quad (2.2)$$

เมื่อ $\varepsilon_{cc}(t)$ = ความเครียดคืบที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา t_0 จนถึงเวลา t

$\phi(t, t_0)$ = ค่าสัมประสิทธิ์ความเครียดคืบ (Creep Coefficient) ในช่วงเวลา t_0 จนถึงเวลา t ซึ่งก็คืออัตราส่วนของความเครียดคืบต่อความเครียดที่เกิดขึ้นทันทีทันใด

ดังนั้นความเครียดทั้งหมดที่เวลาใด ๆ $\varepsilon_c(t)$ จะประกอบด้วย ความเครียดที่เกิดขึ้นทันทีทันใดที่เวลา t_0 และความเครียดคืบที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา t_0 จนถึงเวลา t (โดยที่ยังไม่รวมการหดตัวของคอนกรีต) ซึ่งเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\varepsilon_c(t) = \varepsilon_{c1} + \varepsilon_{cc}(t) \quad (2.3)$$

แทนค่าสมการที่ (2.1) และ (2.2) ลงในสมการข้างต้น จะได้

$$\varepsilon_c(t) = \frac{\sigma_c(t_0)}{E_c(t_0)} \cdot [1 + \phi(t, t_0)] \quad (2.4)$$

สมการที่ (2.4) ใช้สำหรับกรณีของหน่วยแรงคงค้าง $\sigma_c(t_0)$ มีขนาดคงที่ตามเวลา ส่วนในกรณีที่หน่วยแรงแปรเปลี่ยนตามเวลากระทำจาก t_0 ถึง t ดังแสดงในรูปที่ 2.1 จะหาความเครียดทั้งหมดที่เวลาใด ๆ ได้โดยใช้หลักการรวมผลโดยตรง (Superposition) ดังนี้

$$\varepsilon_c(t) = \frac{\sigma_c(t_0)}{E_c(t_0)} [1 + \phi(t, t_0)] + \int_{\sigma_c(t_0)}^{\sigma_c(t)} \frac{1 + \phi(t, \tau)}{E_c(\tau)} d\sigma_c(\tau) \quad (2.5)$$

เมื่อ τ = เวลาใด ๆ ในช่วงเวลา t_0 จนถึงเวลา t

$d\sigma_c(\tau)$ = การแปรเปลี่ยนของหน่วยแรงทีละน้อยที่เวลา τ

พจน์ที่อยู่ในรูปอินทิเกรตของสมการที่ (2.5) นั้นไม่สะดวกต่อการคำนวณในทางปฏิบัติ Bazant [2] จึงได้เสนอวิธีการอย่างง่ายเพื่อใช้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว โดยแนะนำให้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ปรับแก้อายุที่มีค่าน้อยกว่า 1 เพื่อปรับแก้การคืบที่เกิดจากหน่วยแรงกระทำ $\Delta\sigma_c(t)$ ซึ่งค่อย ๆ แปรเปลี่ยนตามเวลา เหตุผลที่พิจารณาคือ หน่วยแรงแปรเปลี่ยนที่กระทำกับคอนกรีต โดยมีขนาดเริ่มต้นเป็นศูนย์ที่เวลา t_0 แล้วค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงทีละน้อย (Gradually) เพิ่มขึ้นจนมีขนาดเต็มที่ ที่เวลา t นั้น ย่อมทำให้เกิดความเครียดคืบน้อยกว่ากรณีหน่วยแรงแปรเปลี่ยนขนาดเต็มที่จำนวนเท่ากันแต่เริ่มกระทำคงค้างตั้งแต่วันที่ t_0 ตามรูปที่ 2.2 ดังนั้น

$$\Delta\varepsilon_{cc}(t) = \frac{\Delta\sigma_c(t)}{E_c(t_0)} \cdot \phi(t, t_0) \cdot x(t, t_0) \quad (2.6)$$

เมื่อ $\Delta\varepsilon_{cc}(t)$ = ความเครียดคืบเนื่องจากหน่วยแรงแปรเปลี่ยนในช่วงเวลา t_0 จนถึงเวลา t
 $x(t, t_0)$ = ค่าสัมประสิทธิ์อายุ (Aging Coefficient)

ในการวิจัยนี้พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อายุตามข้อกำหนดของ CEB-FIP [12] ซึ่งคำนวณได้จากสมการดังนี้

$$x(t, t_0) = \left[\frac{E_c(t_0)}{E_c(t_0) - R(t, t_0)} \right] - \frac{1}{\phi(t, t_0)} \quad (2.7)$$

โดยที่ $R(t, t_0)$ = ฟังก์ชันการคลายตัว (Relaxation Function) ที่เสนอโดย

Bazant [2]

ในกรณีที่พิจารณาการหดตัวของคอนกรีต $\varepsilon_{cs}(t, t_0)$ ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่ขึ้นกับเวลาด้วยแล้ว ความเครียดทั้งหมดที่เกิดขึ้นที่เวลา t เขียนแทนได้ด้วย

$$\varepsilon_c(t) = \frac{\sigma_c(t_0)}{E_c(t_0)} [1 + \phi(t, t_0)] + \frac{\Delta\sigma_c(t)}{E_c(t_0)} [1 + x\phi(t, t_0)] + \varepsilon_{cs}(t, t_0) \quad (2.8)$$

เมื่อ $x\phi(t, t_0) = x(t, t_0) \cdot \phi(t, t_0)$

สมการที่ (2.8) เขียนในอีกรูปแบบหนึ่งได้ดังนี้

$$\varepsilon_c(t) = \frac{\sigma_c(t_0)}{E_c(t_0)} \cdot [1 + \phi(t, t_0)] + \frac{\Delta\sigma_c(t)}{E_c(t, t_0)} + \varepsilon_{cu}(t, t_0) \quad (2.9)$$

$$\bar{E}_c(t, t_0) = \frac{E_c(t_0)}{1 + x(t, t_0) \cdot \phi(t, t_0)} \quad (2.10)$$

โดยที่ $\bar{E}_c(t, t_0)$ = ค่าโมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุในช่วงเวลา t_0 จนถึงเวลา t

ค่าสัมประสิทธิ์การคืบที่ใช้ในการคำนวณค่าโมดูลัสเทียบเท่าปรับแก้อายุ พิจารณาใช้ตามข้อกำหนดของ ACI 209 [11] หรือ CEB-FIP [12] ดังต่อไปนี้

ACI 209 [11] ได้แนะนำสมการเพื่อใช้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การคืบซึ่งเป็นฟังก์ชันที่ขึ้นกับเวลาที่เวลา t ใด ๆ หลังจากเริ่มรับน้ำหนักบรรทุกที่เวลา t_0 โดยมีหน่วยของเวลาเป็นวันไว้ดังนี้

$$\phi(t, t_0) = \frac{(t-t_0)^{0.6}}{10 + (t-t_0)^{0.6}} \cdot \phi_u \quad (2.11)$$

$$\phi_u = 2.35 \chi_c \quad (2.12)$$

เมื่อ ϕ_u = ค่าการคืบสุดท้าย (Ultimate creep) ที่เวลานันต์ (Infinity)

χ_c = ตัวประกอบปรับแก้ (Correction Factor)

ตัวเลข 2.35 ตามสมการที่ (2.12) เป็นค่าสัมประสิทธิ์การคืบสุดท้าย (Ultimate Creep

Coefficient) ส่วนตัวประกอบปรับแก้ χ_c โดยทั่วไปในทางปฏิบัติมีค่าเท่ากับ 1 ในกรณีที่ต้องการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเค้นคืบอย่างละเอียด จะต้องปรับแก้จากสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่ อายุของคอนกรีตขณะรับน้ำหนักบรรทุก ความชื้นสัมพัทธ์ วิธีการบ่มคอนกรีต รูปร่างและขนาดของชิ้นส่วน ตลอดจนอุณหภูมิตามสภาวะแวดล้อม (ACI 209 [11])

CEB-FIP [12] ได้แนะนำสมการเพื่อใช้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การคืบไว้เช่นกันดังนี้

$$\phi(t, t_0) = \frac{E_c(t_0)}{E_c(28)} \left[\beta_m(t_0) + 0.4 \beta_d(t, t_0) + \phi_e [\beta_e(t) - \beta_e(t_0)] \right] \quad (2.13)$$

$$\beta_m(t_0) = 0.8 \left(1 - \frac{1}{1.276 \left[\frac{t_0}{4.2 + 0.85 t_0} \right]^{1.5}} \right) \quad (2.14)$$

$$\beta_d(t, t_0) = 1 - e^{-0.02 (t - t_0)} \quad (2.15)$$

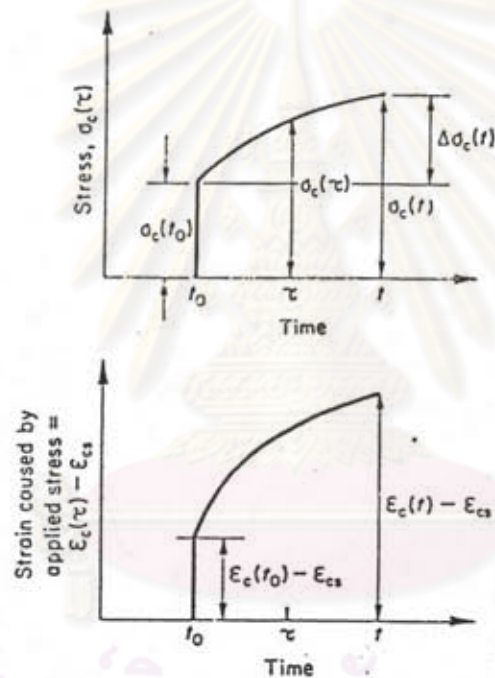
$$\beta_e(t) = \left[\frac{t}{t + t_e} \right]^{\frac{1}{3}} \quad (2.16)$$

$$\phi_e = \phi_{e1} \cdot \phi_{e2} \quad (2.17)$$

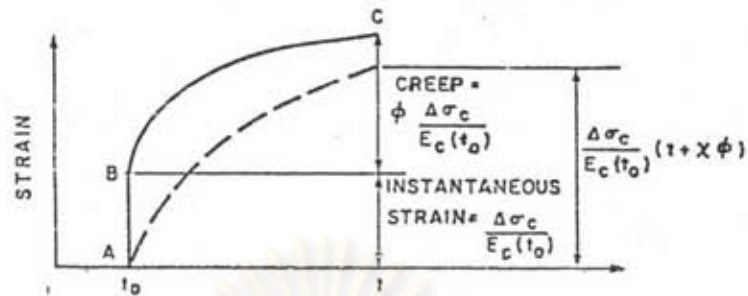
- เมื่อ $E_c(28)$ = โมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่อายุ 28 วัน
 $\beta_m(t_0)$ = ฟังก์ชันของเวลาซึ่งเกี่ยวข้องกับ การคืบที่เวลาเริ่มต้น
 $\beta_d(t, t_0)$ = ฟังก์ชันของเวลาซึ่งเกี่ยวข้องกับ การคืบตามช่วงเวลา
 $\beta_e(t')$ = ฟังก์ชันของเวลาซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความหนาของคอนกรีต
 t_e = ช่วงเวลาที่มีหน่วยเป็นวัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความหนาของคอนกรีต

- ϕ_{r1} = สัมประสิทธิ์การคืบซึ่งขึ้นอยู่กับความชื้นสัมพัทธ์
- ϕ_{r2} = สัมประสิทธิ์การคืบซึ่งขึ้นอยู่กับความหนาของคอนกรีต

ค่า t_r , ϕ_{r1} และ ϕ_{r2} สามารถหารายละเอียดได้จาก CEB-FIP [12]

รูปที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยแรงแปรเปลี่ยนกับเวลาและความเครียดสุดท้ายที่เกิดจากหน่วยแรงแปรเปลี่ยนกับเวลา

- แทนความเครียดที่เกิดจากหน่วยแรงคงที่ $\Delta\sigma_c$ ซึ่งมีขนาดเริ่มต้นเต็มที่ กระทำคงค้างตั้งแต่เวลา t_0 ไปจนถึงเวลา t
- แทนความเครียดที่เกิดจากหน่วยแรงแปรเปลี่ยน $\Delta\sigma_c$ ซึ่งมีขนาดเริ่มต้นเป็นศูนย์ที่เวลา t_0 แล้วค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นทีละน้อย จนมีขนาดเต็มที่ที่เวลา t

รูปที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดจากหน่วยแรงคงที่และหน่วยแรงแปรเปลี่ยนกับเวลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย